

סגור חלון

השעון של ריקו שירזי, 700 א' ש' בעו"ש של מזכירת דנקנר: רשויות החוק מנסות לחלט רכוש מעבריינים

מחשבון הבנק שהחזיקה המזכירה של דני דנקנר, דרך יהלום ענק בפרשת הבורסה ועד שעון היהלומים השחורים של ריקו שירזי ■ הרשויות בעקבות שלל במאות מיליוני שקלים מנאשמים וחשודים הממתינים להכרעות דין בעניינם

אמיר זוהר 12/1/13

כאשר התפוצצה פרשת הולילנד, חוקרי היחידה הארצית לחקירות הונאה, בליווי אנשי המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, תפסו אצל תשעה מהנאשמים רכוש בשווי כולל של עשרות מיליוני שקלים, שמועמד כעת לחילוט בכפוף להרשעות בתיק - אם יושגו כאלה כמובן.

אחד הנאשמים שרכושו מועמד לחילוט הוא דני דנקנר, שזמן מה לאחר מעצרו בתיק הולילנד נעצר כחשוד גם בתיק "הבנק הטורקי", שהוביל לכתב אישום נוסף נגדו, בעבירות של הפרת אמונים ושל איסור הלבנת הון. דנקנר יש לציין, מכחיש את כל האישומים נגדו.

החוקרים, שהכירו היטב את עולם התוכן הפיננסי של דנקנר, הגיעו לחשבון הבנק של מזכירתו האישית, שם נמצאו 700 אלף שקלים ביתרת זכות. לפי הפרקליטות המזכירה טענה שהנהנה בחשבון הוא הבוס, שאף הורה לה לפתוח אותו. החוקרים נמנעו מהגשת כתב אישום נגד המזכירה, מה שלא מונע מהם לתהות עד היום איך קורה שיו"ר בנק הפועלים לשעבר, שכבר עבר כברת דרך מסוימת עם חקירות משטרה, החזיק - לפי כתב האישום בפרשה - חשבון בנק סודי אצל המזכירה שלו.

מנהלת המחלקה הכלכלית, אביה אלף, כתבה על דנקנר בבקשה לחילוט זמני של הכספים הללו: "קיים חשש קרוב לוודאי כי יבוצעו פעולות להברחת הרכוש והעלמתו, לאור העובדה שכבר הוצא נגדו צו לחילוט חלק מרכושו במסגרת תיק הולילנד... קיים חשש כי הנאשם ישתמש בכספים אלה במקרה שלא יוחלט על חילוטם הזמני, דבר שימנע בסופו של יום את חילוטם הסופי".

הכסף של דנקנר, וכמות בלתי מבוטלת של כספים ושל רכוש השייכים לנאשמים ולחשודים אחרים הממתינים להכרעות הדין בעניינם, מייצגים את השינוי שעברה מערכת אכיפת החוק. בכירי המערכת אומרים כי אינם מוכנים להסתפק יותר בענישה שהייתה מקובלת בתיקים מהסוג הזה; "למה שהמאבק בפשיעה הכלכלית יסתכם באיזה עונש מאסר מצחיק?", אומר אחד מהם, "שרשרת אסור להשאיר להם על הצוואר".

המסר הזה מתייחס למתקפת האכיפה הכלכלית שמבצעת הפרקליטות נגד ארגוני הפשיעה ועברייני הצווארון הלבן. במסגרת זו נתפסו בשלוש השנים האחרונות כסף ורכוש בהיקפים של מאות מיליוני שקלים - קרקעות, בתים מפוארים, צי רכב, יהלומים נדירים ותכשיטי יוקרה, חשבונות בנק וסכומי כסף במזומן כמובן. חלק גדול מהפריטים הללו כבר חולטו בפועל, בכפוף להרשעות הנאשמים, ואחרים ממתינים להרשעות. בשנת 2012 בלבד חולטו סופית למעלה מ-50 מיליון שקלים.

בלעו של הגזלן

הלחץ נגד השחיתות הציבורית וארגוני הפשיעה החל לתת את אותותיו החל באמצע העשור הקודם. ועדיין, בצמרת המשטרה ראו בעיניים כלות כיצד עברייני הצווארון הלבן והעבריינים הבכירים ממשיכים לנהל אימפריות כלכליות בהיקפים אדירים, חרף המעצרים המתקשרים והעונשים הכבדים. עם כניסתו של משה לדור ללשכת פרקליט המדינה הוא קיבל החלטה אסטרטגית, שנבעה בין היתר מלחץ של גופי האכיפה בשטח, לפגוע בעבריינים באמצעות פגיעה ביכולת הכלכלית שלהם.

את מתקפת החילוטים שעל הפרק מוביל עו"ד יהודה שפר, המשנה לפרקליט המדינה - אכיפה כלכלית, באמצעות שלושה גופי אכיפה מרכזיים: משטרת ישראל, יחידת יהלום של רשות המסים, והרשות לאיסור הלבנת הון של משרד המשפטים. מדובר בתפקיד מטה חדש שהגה לדור ונוצק על-פי מידותיו של שפר כמנהל לשעבר של הרשות לאיסור הלבנת הון, כנראה מוקד המודיעין הכלכלי הגדול במדינה.

"עם כל הכבוד למאות המיליונים שנתפסו, עוד לא פרענו אפילו מחצית ממה שניתן", מזהיר שפר. "הסיבה לכך היא שלצורך חילוט בפועל עדיין נדרש לנו הרף הגבוה של הרשעה פלילית בהליך שהוא אזרחי במהותו. בארצות הברית ובאנגליה, רכוש שהושג בעבירות פליליות מחולט בהליכים אזרחיים, שהם קלים יותר להוכחה ואינם קשורים בהכרח להרשעת העברין".

בחוק הישראלי קיימים שני סוגי חילוט - פלילי ואזרחי - אולם עד כה היה נהוג לפעול בעיקר לפי החילוט הפלילי, שיש לו שלוש דרכי פעולה: חילוט לפי פקודת הסמים, שבו חובת ההוכחה למקור הכסף היא על המורשע; חילוט לפי חוק איסור הלבנת הון, שבו החילוט מבוצע לפי הקשר שבין הרכוש שנתפס לבין העבירה; וחילוט לפי חוק המאבק בארגוני פשיעה, שבו מחלטים כל נכס קיים של העברין המורשע, עד לסכום שהוגדר בעבירה. במקרים שבהם יש יתרות רכוש חשודות, ניתן להחיל עליהן במשולב גם חילוט לפי חוק איסור הלבנת הון, כדי "להוציא את בלעו של הגזלן מפיו", שזהו העיקרון המנחה בהצעת חוק חדשה של משרד המשפטים.

בפרקליטות מודעים לביקורת על כך שמדובר במהלך בעל היבטים דרקוניים, אבל מבקשים לציין כי הם מקפידים לפעול במשורה. "הציבור דורש ואנחנו מחויבים להפחתת כדאיות הפשיעה", אומר שפר, "בחרת באורח חיים עברייני? נחלט לך הכול. למה לא בעצם?".

איפה הכסף?

בכל מחוזות הפרקליטות פועלים כיום מומחים בתחום האכיפה הכלכלית, בין היתר מאחר שבהליכי חילוט מתקיימים הליכים משפטיים מול מבקשי זכויות אזרחיים על הרכוש שנתפס אצל העבריינים. בנקים, חברות רכב, נותני שירותי מטבע, יזמים ובני משפחה - כולם דורשים חזקה על הרכוש שנמצא בסכנת חילוט, ומיוצגים על-ידי מיטב עורכי הדין לעניינים אזרחיים; עולם תוכן שלא היה מוכר עד כה לפרקליטים פליליים.

חוליות האכיפה הכלכלית, בסיוע המשטרה, רשות המסים והרשות לאיסור הלבנת הון, בודקות את הנדל"ן של העברין המדובר, את חשבונות הבנק שלו, את כלי הרכב שהוא וקרוביו משתמשים בהם, ואפילו את שומות המס שלו. לאחרונה מוגשות שומות מס אזרחיות לעבריינים מורשעים, אחרי הענישה והחילוט.

כמויות החילוט מאתגרות גם את המשטרה, שם הציבו לכל תחנה נידחת יעדי חילוט מספריים, בדיוק כפי שמציבים לסוכני מכירות, ומעודדים מודעות לתעדוף תיקים עם כסף. כאשר מפקד יחידה בלהב 433 מחליט כיום ללכת על תיק מסוים, הוא יעדיף תיק שבו יש פוטנציאל לחילוט רכוש משמעותי. אם פעם התעניינו בפרקליטות רק במארג הראיות

הפליגות, כיום בחלק ניכר מכל ישיבה מתעסקים בשאלה המפורסמת: איפה הכסף.

בישיבות על תיקי ארגוני פשע ושחיתות ציבורית יושבים בחדרו של פרקליט מחוז כשלושים אנשים מדיסציפלינות שונות: משטרה, יהלום, מס הכנסה, משרד האוצר. עד שהחוקרים אינם מדווחים על מציאת הכסף, הפרקליטים אינם מאשרים מעבר לחקירה גלויה, ולא פעם נדחו מועדים של חשיפת חקירות עד למציאת נתיבי הכסף. איתור הכספים הוא תהליך חשאי וסיזיפי, אשר כולל חיקורי דין בחו"ל ומגעים רגישים עם מקורות מודיעיניים בעולם התחתון ובקהילה הפיננסית. הכול מתוזמן לכך שבפרוץ החקירה הגלויה, הצווים והמידע הקונקרטי יהיו זמינים לפרקליטים ולחוקרים, כי אחרת, דקה אחרי שעת השין הכסף נעלם.

הישיבות המשותפות יצרו סוג של "מכללה לאכיפה כלכלית". פרקליטים, שוטרים, אנשי רשות המסים והרשות לאיסור הלבנת הון, נפגשים לשני סבבים של שבוע בכל מחוז, שבהם מעבירים השתלמויות הדדיות בנושאים המקצועיים. אגב, התקצוב של המכללה המאולתרת מגיע מקרנות החילוט שאליהן מועבר הכסף בסוף התהליך. "הפרקליטות מנותקת מתקציבי קרנות החילוט, כדי להימנע מניגוד עניינים", אומר שפר, "אבל הרעיון של הקרנות הוא שהעברין מממן את אכיפתו".

הולילנד - התיק של המדינה

מה כבר לא נכתב ונאמר על פרויקט הבנייה הולילנד, שלפי היחידה הארצית לחקירות הונאה והפרקליטות, כל-כולו תוצר של הסיאוב במסדרונות השלטון על מוסדותיו השונים. אישומים נוספים מתייחסים לניסיונות לקדם במינהל פרויקטים בעתלית (של דני דנקנר), בצוק מנרה ובחוות הזרע ממזרח לכפר שלם. סוגיית החילוט, לעומת זאת, כלל לא פורסמה. נדגיש כי עד שיהיו הרשעות בתיק - אם יהיו - מדובר בחילוט זמני.

הבולט מבין הנאשמים שרכושם חולט זמנית הוא היזם הלל צ'רני שחולטו לו 5 מיליון שקלים בערבויות בנקאיות, פוליסת ביטוח חיים של 2 מיליון שקלים, 600 אלף שקלים בחשבון מט"ח, ומניות בחברות ציבוריות. מאביגדור קלנר חולטו מניות בארבע חברות ציבוריות שבשליטתו, כ-280 אלף שקלים בחשבון בנק, ודירת מגורים בנשר. לדני דנקנר חולטו 2.6 מיליון שקלים בקופות גמל ובפיצויים. לאורי שטרית (מהנדס העירייה) חולטו ג'יפ, כמיליון שקלים בקופת גמל, כספים בחשבונות בנק ותיק מניות. לשולה זקן, האחרונה ברשימת החילוט, חולטו 285 אלף שקלים שהיו בחשבון בנק.

אורי לוזון - זוכה הלוטו הסדרתי

אורי לוזון נחשב לאגדת פשע בגוש דן, החל במאסר בתיק שונצינו המפורסם עם האחים אלפרון בשנות ה-80, עבור בחשדות על היותו שותף של זאב רוזנשטיין ברצח יחזקאל אסלן (הסתיים ללא הליכים) בשנות ה-90, ועד לחיבור עם עמיר מולנר בשנות ה-2000. ב-2009 נעצר לוזון בפרשת "כוכב הצפון", שבה עד מדינה הפליל 15 נאשמים בעבירות שונות של הברחת קוקאין.

עם מעצרו הסתערו בפרקליטות מחוז מרכז על הנכסים של לוזון ושל בני משפחתו הגרעינית, תפסו 650 אלף שקלים בחשבונות הבנק שלו ושל בני המשפחה, תפסו שלושה ג'יפים יוקרתיים - ב.מ.וו, קרייזלר גרנד שירוקי ופולקסווגן טוארג, ונוסף על כך הטילו משכון של המדינה על דירה בת ארבעה חדרים בצפון תל אביב. סביב תפיסת הדירה התנהל דיון פיקנטי בבית המשפט: פרקליטו עו"ד מוטי כץ טען כי הדירה היא בית המגורים של המשפחה בת חמש הנפשות. אמנם, הוא אמר, היא מושכרת, אבל דמי השכירות משמשים את המשפחה לתשלום השכירות בדירת מגורים אחרת ברמת השרון. להוכחת מקור הכסף לרכישת הדירה הציג לוזון שני טופסי זכייה בלוטו. בראשון מחודש מאי 2000 זכה הוא עצמו

ב-820,123 שקלים, ובשני, מאפריל 2003 זכתה רעייתו עם אחרים ב-4,568,644 שקלים. כספים אלה, לטענתו, שימשו לרכישת הדירה.

רמי סבן - סחר בנשים

רמי סבן הורשע עם שישה אחרים במאות עבירות של סחר בנשים, של סרסרות ושל סחר בבני אדם למטרת זנות - עבירות המקור שתרמו להשגת רכוש אסור לפי חוק איסור הלבנת הון.

סבן הוא עבריין שכבר הורשע בעבר בעבירות סחר בנשים, אבל המשיך לנהל את עסקיו מהכלא, וכאשר שוחרר אף הרחיב אותם במזרח אירופה ובקפריסין, בשילוב הדוק עם משפחות הפשע אבוטבול ואוחנה. גורמי אכיפה טוענים כי הוא סוחר הנשים הגדול ביותר שפעל אי-פעם בישראל, ומראשוני מבריחי הנשים דרך סיני.

בשנת 2009 הועמד סבן לדין בשנית, ואחרי שנשפט ל-18 שנות מאסר, ביקשה התובעת, עו"ד פיה גלבר מפרקליטות מחוז תל אביב, לחלט מסבן ומהנאשמים הנוספים בתיק רכוש בשווי 5.3 מיליון שקלים (4.8 מיליון, דמי האתנן של הנשים, ועוד 500 אלף שקלים מחזור הקנייה והמכירה של הנשים). כדי לקבוע את סכום החילוט הוצגה לבית המשפט רשימת נכסים והשקעות של המורשעים בארץ ובחו"ל.

סביב חילוטו של מגרש במושב מגדים, שהיה בבעלותו של סבן, ניטשה מחלוקת מעניינת.

אמו של סבן טענה בתצהיר שהגישה לבית המשפט, כי בשנת 1999 היא נתנה לו את הקרקע במתנה, כבן ממשיך במושב, אבל לנוכח הרשתות היא מאוד מתביישת ולכן דורשת חזרה את המתנה, כדי שאחיו יקים את ביתו במושב. גם הנהלת האגודה השיתופית העבירה תצהיר לבית המשפט, שבו נטען כי האגודה מסרבת שסוחר הנשים יתגורר בקרבם, ולכן יש להחזיר את החלקה למשפחה. שני אחיו אף הם טענו לזכות בקרקע, ואפילו אשתו של סבן טענה לחזקה על חצי מהמגרש לפחות.

בחקירה הנגדית נשאלה האימא, מדוע אחרי הרשתות הראשונה של בנה בסחר בנשים בשנת 2001 לא ביטלה את המתנה. בעודה מתלבטת, פלט אחד האחים שישב באולם, "מה זאת אומרת, אז לא היה חילוט". התשובה הזאת סייעה למוטט את תום הלב של הטוענים לזכות על הקרקע ובית המשפט הורה על החילוט, בין היתר משום שסוחר הנשים הבינלאומי המורשע מעולם לא שקד באמת על התכלית המקורית שלו כבן ממשיך במושב חקלאי - עבודת אדמה.

אהרון כהן (סאקון) - תיק הקרוסלה הצרפתית

בפרקליטות מנפנפים בתיק הזה כהצלחה כבירה: חילוט של 22 מיליון שקלים מתוך 62 מיליון שקלים שהופקדו על-ידי עולה חדש מצרפת בכמה בנקים בישראל, תוך ביצוע עבירות של הימנעות מחובות הדיווח של הנהנה האמיתי בחשבון בנק - עבירות לפי סעיף 3ב' לחוק איסור הלבנת הון, מה שסנגורים פליליים נוהגים לתאר כ"סעיף טכני חסר משמעות".

לפי החשדות בתיק בצרפת, כהן משתייך לכונופיה של נוצלים יהודים מצרפת ומטוניסיה, אשר הקימו בצרפת חברות פיקטיביות וסחרו באמצעותן במכסות הפחמן הממשלתיות שמונפקות למפעלים מזהמים, על-פי אמנת קיוטו להגנה על הסביבה. בצרפת מכונה הפרשה הזו "תיק הקרוסלה", בשל הסיבוב שעשו הנוכלים עם מכסות הפחמן ועם הכסף, שיצא מצרפת לאנגליה, ומשם עבר להונג קונג ולישראל, שבה הופקדו כ-20 מיליון אירו בתחילת 2010.

למרות סכום החילוט הנאה, בדיקה מעמיקה יותר של התיק מלמדת כי בתמורה לחילוט העצום, העדיפו גופי האכיפה בישראל לעצום עין בכל הקשור למיצוי חקירת עבירות המקור שיוחסו מלכתחילה לנאשם ולשותפיו - מרמה והונאה של ממשלת צרפת בהיקפים של 248 מיליון אירו, שמהם נגנבו 46 מיליון משלטונות המע"מ של צרפת.

בפרקליטות טוענים כי הסדר הטיעון עם הנאשם הושג רק לאחר שאפסו הסיכויים להוכיח ברמת הוודאות הנדרשת במשפט הפלילי, שמקור הכסף הוא בעבירת המרמה בצרפת. מנגד, חוקרי היחידה הארצית לחקירות בינלאומיות כן הצליחו להוכיח את הדיווח הכוזב לבנקים - החשבונות נפתחו על-ידי בן משפחה צעיר בזמן שהנהנים בכסף היו אהרון כהן בישראל, בני משפחה ואנשים נוספים בארץ ובחו"ל, וכמה ארגוני פשע ישראליים שהחלו להתקוטט ביניהם על הזכות "לשמור" על עברייני הצווארון הלבן מצרפת.

בפרקליטות טוענים כי טענות הסנגורים על כך שמדובר בעבירה טכנית של אי-דיווח בטלות בשישים, לאור העובדה שמדובר בכלי עוצמתי נגד תופעת ה"קופים" - הלוא הם אנשי הקש. אם "קוף" אינו מדווח על נהנה אמיתי בכסף זו עבירה של הלבנת הון, והמדינה רשאית להעניש את ה"קוף", אבל גם לחלט את כל הכסף, בדיוק מה שהבוס האנונימי ביקש להסתיר.

אז הגב שילם 22 מיליון שקלים, אבל הלבין באמצעותכם 40 מיליון שקלים נוספים שהופקדו בארץ.

יהודה שפר: "לא לטעות, הוא לא שילם דמי כופר והלבין את הכסף; אם יהיו בעתיד ראיות לעבירות המקור יהיה אפשר לשים את היד על יתרת הכסף. אין כאן נוסחה מדעית, פרקליטות מחוז תל אביב - מיסוי וכלכלה הגישה כתב אישום טוב לפי סעיף 3ב' שבעבר ספגנו בגינו ביקורת. דווקא תיק זה הוא דוגמה מוצלחת לאכיפה במקרה שבו אין מספיק ראיות להוכחת עבירת המקור וסכום משמעותי מחולט".

שלום דומרני - חומה ובריכה

שלום דומרני, הנחשב לראש ארגון פשע בדרום, הוא אחר היעדים המועדפים של גופי האכיפה השונים. בלי קשר, לדומרני יש גם אויבים רבי עוצמה מהעולם התחתון - יצחק אברג'ל ומילאד ג'רושי למשל.

דומרני לא הורשע בשנים האחרונות בעבירות מהסוג שניתן לחלט רכוש בגין, שכן כמו רבים מהקולגות שלו, כמעט שלא רשום על-שמו רכוש משמעותי. כדי להתמודד עם המצב הזה גייס בצוות האכיפה הכלכלית של פרקליטות מחוז הדרום גם את מינהל מקרקעי ישראל כדי לזנב בדומרני. צוות האכיפה הכלכלית המחוזי גילה כי במתחם הבית של דומרני במושב עוצם נמצאו פלישות לשטח ציבורי. המינהל, באמצעות פרקליטות המדינה, ביקש מבית המשפט להורות לדומרני לפנות לאלתר את השטח שאליו הוא פלש, ולהרוס את החומה המפורסמת שסביב ביתו ואת בריכת השחייה שהחל לבנות בשטח ללא היתר. בחודש נובמבר 2011 הורה בית המשפט להשיב את השטח למדינה. דומרני, היושב במרוקו, הורה להרוס את החומה, ולאחרונה הקים אותה מחדש בגבולות השטח הפרטי שלו בלבד - 660 מטרים רבועים עם נוף מרהיב של מרחבי הנגב.

תיק גאידמק - הדירה של הבת נפדתה ב-2 מיליון שקלים, ועוד

תיק ארקדי גאידמק וסניף הירקון של בנק הפועלים מוכר גם בכינוי "יום הכיפורים של פרקליטות מחוז תל אביב - מיסוי וכלכלה", בכל הקשור לניתוח ראיות בעבירות על חובת הדיווח לפי סעיף 3ב' לחוק איסור הלבנת הון. בשל הקושי הראייתי, שמוסבר בין היתר

בסלחנות כלפי הבנק וגאידמק, שייתכן שלא היו מודעים מספיק להוראות חוק איסור הלבנת הון החדש דאז (שנת 2000), התיק הסתיים בהסדר טיעון עם הרשעות בעבירות מינוריות ביותר - עבירות מנהלים בתאגיד, ותחבולה.

חרף המודעות לתבוסה הצורבת וההסדר המקל שנכפה על המדינה, עם קנס מצחיק של 21 אלף שקלים על העבירה, בכל מה שקשור לאכיפה כלכלית לא ויתרו בפרקליטות וחילטו 15 מיליון שקלים מהנאשמים - משני פקידי הבנק באמצעות קרן נאמנות של בנק הפועלים, ומגאידמק עצמו. המדינה דרשה לחלט דירה שהייתה רשומה על-שם בתו של גאידמק, והוטל עליה משכון של המדינה בזמן החקירה והמשפט. במהלך המשא ומתן על סכומי החילוט, הגיעו הצדדים להסכמה שהדירה תישאר בבעלות בתו וגאידמק ישלם תמורת שחרור המשכון 2 מיליון שקלים, נוסף על הכספים האחרים שחולטו.

תיק הבורסה ליהלומים - 50 מיליון שקלים ויהלום ענק בשווי 2 מיליון שקלים

מדובר בתיק מסתורי של מלביני הון מתוחכמים אשר אינם קשורים כלל לארגוני הפשיעה המוכרים. כוח משימה משולב של יאח"ה להב 433, יחידת יהלום של רשות המסים וחקירות מע"מ ירושלים, בליווי פרקליטות המדינה - מיסוי וכלכלה, חשף צ'יינג' בשם צ'ק ליסט, שפעל, לפי החשד, במשך שנים כבנק מחתרתי בלב מתחם הבורסה לאבני חן ברמת גן.

החקירה הסמויה החלה בחודש נובמבר 2011, עם קבלת מידע מודיעיני מאנשים בהנהלת הבורסה. איסוף הראיות נמשך באמצעים טכנולוגיים ובעזרת מאגרי מידע "חכמים", ואז נחשפו וגם תועדו דרכי הפעולה של הצ'יינג' ושל הלקוחות שלו. לפי החשד, כל המעורבים ניצלו את הסדרי האמון המיוחדים הנהוגים בקהילת היהלומנים לצורך הלבנת הון שיטתית - אספקת שירותי מטבע במאות מיליונים במסווה של ביצוע עסקות יהלומים פיקטיביות, הכול תוך ניצול יתרונות הפטור המלא מתשלומי מע"מ בעסקות יהלומים.

החוקרים עברו לחקירה גלויה בראשית שנת 2012, אז הם חקרו ועצרו עשרות חשודים, בראשם שני הבעלים המנהלים של ה"בנק" וכמה מעובדי, שלפי החשד תיווכו בעסקות פיקטיביות שביצעו יהלומנים ועובדי בורסה בכירים לצורך השתמטות מתשלומי מס והלבנת הון. רק בחודש דצמבר 2012 עבר התיק לפרקליטות לצורך החלטה סופית על הגשת כתבי האישום. בינתיים, אחד הסיפורים הגדולים שצפויים לצוף בפרשה הזאת הוא חלקם של בכירים בהנהלת הבורסה - הן בחשיפת הפרשה והן במעורבות האישית שלהם בה טרם חקירת המשטרה ורשות המסים.

בשלב המעצרים בוצעו כמה חילופים זמניים בהיקפים מרשימים. כך חולטו נכסים מגוונים שערכם כ-30 מיליון שקלים, 19 מיליון שקלים בחשבונות בנק ובהשקעות ושמונה כלי רכב שערכם הכולל כמיליון שקלים. כוכב החילוט הזמני הזה היה יהלום ענק, שיחד עם כמה יהלומים קטנים יותר הוערך ב-2 מיליון שקלים.

מנהל הפרויקט הביטחוני והיחס המועדף של אל-אופ

מנהל פרויקט טכנולוגי ביטחוני סודי, שבוצע לפי הזמנה של חברת אל-אופ, הקים באמצעות בן משפחה שלו חברה לכוח אדם שנתנה שירותים פיקטיביים לפרויקט הסודי, בהיקפים של עשרות מיליוני שקלים ועל-פני כמה שנים. החברה, שהייתה רשומה על-שם בן המשפחה, העסיקה במיקור חוץ חברה פרטית נוספת, שרוב עובדיה היו בנות משפחה של מנהל הפרויקט, אשר שמו אסור לפרסום - אשתו ושתי בנותיו. הפרשה נחשפה עקב דיווח של עובדת אל-אופ למבקר הפנים, ובשלב המעצרים נתפסו בחשבונות בנק 3.7 מיליון שקלים שחולטו באופן זמני.

בעסקת טיעון, שרקמו עו"ד רון רוזנבלום ועו"ד נתי שמחוני ממשד אדרת שמחוני, נשפטו הנאשמים לשישה חודשי עבודות שירות ולקנס בסך 75 אלף שקלים, וביקשו מבית משפט להכריע בנוגע לבקשת המדינה לחלט את כל הכסף. בשלב הזה נכנסה לתמונה חברת אל-אופ, שטענה כי הכסף נגנב ממנה ולכן היא אמורה לקבל אותו בחזרה. בניגוד לחברת קמור, שבקשתה לקבל את כספי מכירת מכוניות הב.מ.וו של אסי אבוטבול נדחתה (עוד על כך בהמשך), החברה הביטחונית זכתה לאזון קשבת. בהסכם פשרה הוחלט שמיליון שקלים יעברו למדינה, והיתרה, 2.7 מיליון, יוחזרו לאל-אופ, שהתחייבה להעביר חצי מיליון שקלים לתעשיות הצבאיות.

שי רביב: 5 מיליון שקלים מאשף ההימורים מרמת אפעל

שי ועידו רביב הם שני בני טובים מרמת אפעל, שהאשמו בהקמת רשת אתרים להימורים, בדרום אמריקה, על אירועי ספורט בארץ ובעולם. בהמשך עברו האתרים לפעול באירופה ובישראל, בין היתר באמצעות חברות פיקטיביות למכירת מוצרי חשמל וחשבונות בנק פיקטיביים, במטרה לעקוף את איסורי הסליקה של חברות האשראי למהמרים מישראל.

באמצעות עו"ד רון רוזנבלום ועו"ד נתי שמחוני הגיעו האחים לעסקת טיעון. רק שי הורשע בניהול הימורים בלתי חוקיים, נגזרו עליו עשרים חודשי מאסר בפועל ותשלום של 3.75 מיליון שקלים לקרן החילוט, ועוד 1.25 מיליון שקלים לשלטונות המס בארץ.

ריקו שירזי והשעון משובץ היהלומים השחורים

האיש שנחשב לברון השוק האפור של נתניה עומד כעת למשפט על עשרות עבירות של השתמטות מתשלום מע"מ ומס הכנסה, לצד עבירות על חוק איסור הלבנת הון. לפי החשד, הדבר נעשה באמצעות הפצת חשבוניות פיקטיביות במסגרת מערך ההלוואות המשומן שלו. פרקליטו הפלילי הקבוע, עו"ד משה שרמן, גייס את עו"ד שלמה בן-אריה למאבק בחזית הכלכלית. בחילוט הזמני שבוצע נתפסו צ'קים על סך כ-3 מיליון שקלים בצ'ינג' של מייק מיכאלי בהרצליה, מכונית המרצדס של שיראזי שערכה כ-740 אלף שקלים, שתי מכוניות ב.מ.וו של אשתו ושל בתו בשווי כולל של כ-438 אלף שקלים, וכוכב החילוט, שעון הובלוט עם יהלומים שחורים ששווי מוערך ב-176 אלף שקלים.

ארמנד מיארה: צי של מאזדות ושעון ברייטלינג

ארגון הפשע של ארמנד מיארה פעל באשדוד בעצמאות יחסית חרף נוכחות מסיבית בעיר הנמל של יצחק אברג'ל ושל שלום דומרני. האנשים של מיארה הטילו אימה על כל העסקים באשדוד, אבל לא רק על בתי קפה, על מועדוני הימורים ועל סוכנויות רכב, אלא גם על מחלקות של העירייה ואפילו על ועדות המכרזים שלה, שכמה מחבריהן היו חלק בלתי נפרד מהארגון ואף נכללים בכתב אישום שהוגש. לארמנד מיארה מיוחס בכתב האישום ניהול ארגון פשע, לצד שלל עבירות סחיטה, אלימות ואיסור הלבנת הון. רשימת הרכוש שחולט זמנית ממיארה ומאחיו בבר מרשימה: שתי דירות באשדוד, מבנה תעשייה בעיר, צ'ינג', 1.45 מיליון שקלים במזומן או בחשבונות בנק, שעון ברייטלינג מזהב, ב.מ.וו 740, הונדה אקורד ושלוש מכוניות מאזדה. השבוע הגיעו הצדדים לעסקת טיעון ומיארה נשפט לשש שנות מאסר. המדינה החזירה לו את הרכוש והוא ישלם 4 מיליון שקלים לקרן החילוט.

עובד עירייה בשם רוזה זפרני שהורשע אף הוא בחברות בארגון, לפי עסקת הטיעון יישלח לעשרה חודשי מאסר. הוא גם יספוג חילוט כואב: כל כספי הפנסיה שלו.

מרווין ברקוביץ': חילוט באישור טרנס אטלנטי

ברקוביץ' הוסגר מישראל לארצות הברית, שם הוא עומד לדין על עבירות מרמה וזיוף זכויות להחזרי מס של אסירים אשר נפטרו בבתי כלא בארצות הברית, ופירעון צ'קים של הביטוח הלאומי האמריקאי בסדר גודל של 12 מיליון דולרים באמצעות צ'ינג'ים מקומיים. לאחר ההסגרה אותרו בארץ רכוש ונכסים בהיקף של כ-13 מיליון שקלים, הכול מזוהה עמו, אבל שום דבר כמעט אינו רשום על-שמו, הגם שמדובר במקרקעין כמו וילה בהר אדר ודירות באזור ירושלים, חשבונות בנק וצ'קים. לפי החשד הוא הלווה לבני משפחתו הגרעינית ולמקורביו מיליוני שקלים, כך שהכסף לא יהיה רשום על-שמו. המדינה מינתה את שלמה נס לכוונס הנכסים בתיק הזה, ועד היום נתפסו 2 מיליון שקלים במזומן בחשבונות בנק בישראל של גורמים המקורבים לברקוביץ', השהים בארצות הברית. ברקוביץ' וחלק מבני משפחתו כבר הודיעו כי הם מסכימים לחילוט הרכוש שנתפס בישראל.

אסי אבוטבול: בציר דל

סביב אימפריית הפשע של משפחת אבוטבול פורסמו ידיעות תקשורתיות על עשרות מיליונים שנעו בין נתניה לבין מעוזי ההימורים של המשפחה - קזינו רויאל בפראג וספינות הקזינו באילת.

אסי אבוטבול הצעיר, שהתיימר להנהיג את המשפחה לאחר עשור שבו ספגה מכות קשות, מרצה עונש חמור של 18 שנות מאסר שנגזר סופית בעליון רק לפני כשנה. בשל היעדר צוותי אכיפה כלכלית מיומנים בתקופת הזוהר של משפחת אבוטבול, חולטו למשפחה "רק" שלוש מכוניות יוקרה, ולא נמצא זכר למיליונים המיתולוגיים. כך הצליחה המדינה לשים את ידה על ג'יפ ממוגן מסוג קרייזלר גרנד צ'ירוקי ועל שתי מכוניות ב.מ.וו ששימשו את אשתו ואת אחותו.

חברת קמור, 'בואנית ב.מ.וו, דרשה לקבל את כלי הרכב שנתפסו, בטענה שאבוטבול לא סיים לשלם עבורם, אולם בית משפט המחוזי בתל אביב דחה את הבקשה והפנה אותה לתבוע את אבוטבול שבכלא. מנגד, לבקשת עו"ד ניר פלסר, בשם האחות שירלי אבוטבול, שהוכיחה כי שילמה בעצמה על חלק מהמכונית, הורה השופט לחלט רק שלושים אחוזים מערך הרכב.